

آیت‌الله غروی علیاری: امامت مکمل مبدأ، معاد و رسالت است

متمم و مکمل مبدأ و معاد و رسالت، امامت است، ما قائل هستیم که امامت بالاتر از رسالت است؛ برای اینکه رسالت امر انقطاعی است و استمرار ندارد، آنی که انقطاعی نیست و استمراری است امامت است.

متمم و مکمل مبدأ و معاد و رسالت، امامت است، ما قائل هستیم که امامت بالاتر از رسالت است؛ برای اینکه رسالت امر انقطاعی است و استمرار ندارد، آنی که انقطاعی نیست و استمراری است امامت است.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، جلسه تفسیر قرآن آیت‌الله جواد غروی‌علیاری، 28 آبان‌ماه در مسجد جامع فاطمیه تهران با موضوع سوره «نبأ» برگزار شد.

وی در این جلسه که به تفسیر سوره «نبأ» اختصاص داشت، گفت: در این سوره بسیار مطالب دقیق و اساسی بیان شده است. این سوره دارای مباحث و مطالب مهمی است. ما دو سوره داریم که 40 آیه دارد؛ یکی این سوره و یکی سوره قمر. در این سوره یک مسئله، مسئله استفهامی است اما «عَمَّ» خطاب به رسول اکرم(ص) است، «الم»، «الر»، «ص» و ... ، همه اینها خطابات غیبیه الهیه به رسول اکرم(ص) است، دارای اسراری است که نباید کسی غیر از رسول اکرم(ص) از محتوایش با خبر شود.

آیت‌الله غروی با بیان اینکه این سوره به سه اسم نامیده شده است، اظهار کرد: عم یتسائلون و معصرات اسامی این سوره هستند، هر سوره‌ای اسامی زیادی دارد. در این سوره اموری سؤال شده است. در تفسیر تبیان که بهترین تفسیر شیعه است، آمده: این سوره مبارکه مشتمل بر 173 کلمه است و این سوره مقدم است بر سوره دیگر و مکی است. تفسیر حنفی نیز می‌گوید که در این سوره، «مسئول» پیغمبر(ص) است و سائلین مشرکان هستند. از جابر نقل شده است که این سوره نزل فی الحق ابی طالب. مطلب دیگر تفسیر نیشابوری است که بین عامه سرآمد است. امهات مطالب را گفته است، عالم بارز سنی است که در دو جلد مباحث مهمی را عنوان کرده است، او هم روایاتی از ابن عباس نقل می‌کند، ابن عباس می‌گوید: در مسجد قبا بودیم که علی(ع) آمد، رسول(ص) استقبال کرد، پیشانی علی بن ابی طالب(ع) را بوسید، پیغمبر(ص) مادامی که نمی‌نشست امیرالمؤمنین(ع) قائم بود، پیغمبر(ص) گفت اجلس و حضرت علی(ع) نشست. پیغمبر(ص) این جمله را فرمود: قسم به آن خدایی که روح من محمد در قبضه اوست، کلمات اول این سوره برای کسی است که در پهلوی من نشسته است.

وی اظهار کرد: همچنین از امام رضا(ع) نقل شده است که از آن حضرت در مورد سوره «نبأ» سؤال کردند، فرمودند: آیه‌ای اکبر نیست از این آیه در حق جدم علی، او را خدا به ماضیان، مستقبلین و مردم حال عرضه کرد و مراد ولایت جدم علی(ع) است، مشرقیان و مغربیان از این امر مطلع شدند. در این سوره تکرار نیست تمام آن استدلال است.

رسالت میان مبدأ و معاد است

این مفسر قرآن با بیان اینکه در این سوره از یوم‌الآخر و یوم جزا سؤال می‌کنند، گفت: خداوند به پیامبر(ص) امر می‌کند که برای مردم تشریح کن که چرا من انبیا را فرستادم، تبیین کن که خاصیت رسالت چیست، مبدأ و معاد ابتدا و انتها و میان آن دو رسالت است.

وی عنوان کرد: ما قائل هستیم که توحید 17 تا است، اول باید خدا را ثابت کرد که وجود خارجی دارد، خالق، صانع و مدبری هست یا نه؛ چون ما موجود هستیم وجود نیستیم و رشحات وجودی او هستیم، ما موجودات عالم خلقت هستیم، ما موجودات ذی روح هستیم، مابقی موجودات ذی روح صامت هستند.

آیت‌الله غروی با بیان اینکه متمم و مکمل مبدأ و معاد و رسالت، امامت است، گفت: ما قائل هستیم که امامت بالاتر از رسالت است برای اینکه رسالت امر انقطاعی است و استمرار ندارد، آنی که انقطاعی نیست و استمراری است امامت است. در این دنیا نمی‌فهمیم زندگی حقیقی چیست تا وقتی که امام زمان(عج) تشریف بیاورد، آن زمان که ولی مطلق حق را ببینیم می‌فهمیم زندگی یعنی چه، در یوم‌الآخر همه به محشر می‌آیند. قیامت حساب و کتاب دقیقی دارد. امامت اساس همه چیز است. دو هزار دلیل مرحوم علامه حلی بر امامت امیرالمؤمنین(ع) اقامه کرده است؛ هزار دلیل نقلی و هزار دلیل عقلی. آن تجلی دوم در عالم لاهوت من الله تبارک و تعالی من ذاته، محمد است و علی. پیغمبر(ص) فرمود یا علی خدا هر چه به من داد آن را به تو هم داد، چون ما «من الله» هستیم، تجلی اول من هستم و تو تجلی دوم تو هستی. زهرای مرضیه(س) تجلی سوم من الرسول و علی است، مع الواسطه من ذات الله است، نه استقلالاً؛ اما علی استقلالاً من ذات الله است، ولی مطلق از خداوند در عالم علی(ع) است.

وی در همین رابطه به روایتی از امام صادق(ع) اشاره کرد و گفت: آن حضرت فرمود: حرام است کسی به من امیرالمؤمنین بگوید، والله این لفظی است که به اذن خداوند عالم جدم رسول اکرم(ص) جدم علی بن ابیطالب را با آن نامید. «ولی الله» یک نفر بیشتر نیست و آن هم علی بن ابی طالب(ع) است. حرام است این لفظ برای کسان دیگر استفاده شود. پیغمبر نصاب نیست، نصاب خود خداوند عالم است، پیغمبر(ص) فقط معرفی می‌کند. «کَلَّا سَيَعْلَمُونَ» که در این سوره آمده، برای اثبات حقانیت امر است که مطلب را کاملاً برساند.